

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757

e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

БОРБА ИЛИ ОСТАВКЕ!

Причати о Закону о платама у јавном сектору који ће се ускоро наћи у Скупштини Србије је бесмислено! Све и да немамо примедбе на планирани циљ (и имамо их много) ово се не може назвати законом већ евентуално његовим првим страницама. Доносити закон који не говори ништа, који не уређује ништа је политички памфлет који треба да задовољи стране власнике ове несрећне земље али и да послужи у чисте пропагандне сврхе. Тим, али комплетним законом требале су да се системски уклоне неправилности у јавном сектору али када званична власт каже да нико неће бити оштећен то онда значи и да нико неће добити више него што има сада. Чему то онда служи ако све остаје исто? Ако у том закону нема места за јавна предузећа која суштински јесу једини проблем онда ту и нема ничега. Овај „закон“ не да не треба подржавати или одбацивати већ о њему не треба ни дискутовати. Влада изопштена из народа, влада која живи у паралелном свету политичких олигархија ће ово предложити а фиктивно законодавно тело ће то и усвојити. Ипак је реч о напредној демократији. Једино питање је шта ћемо ми урадити?!

Из истог разлога због којег се овај закон не можемо подржати, не можемо подржати ни штрајк упозорења. Такав штрајк може имати смисла једино ако постоји јасан план шта после. Ми тог плана за сада немамо. Ако то треба да сакрије нашу неспособност да се у овом несрећном времену ухватимо у коштац са проблемима **НСПРВ** у томе неће учествовати! Ако нисмо спремни за рад, жртве, одрицања онда то и није штрајк, то и није борба већ исто оно што Влада Србије ради, обмањивање просветне али и шире јавности. За играње служе игралишта а синдикат свакако није игралиште! Или ћемо да радимо оно што се мора (јер није више питање да ли то хоћемо) или да признамо да смо неспособни и сами да се склонимо! Превише лажова нас окружује да би и ми то радили. Подсећамо Вас да је **НСПРВ** још крајем септембра тражио да се обуставе сви преговори о већ договореном и да се окренемо себи и припремамо се за ове дане који су сада дошли. Свако разуман је још тада знао да су они били неминовни. Тај став другима није био прихватљив и надамо се да им је данас бар жао због тога. Зато на следеће Председништво **СРПС** излазимо са јасним планом и од прихватања тог плана зависи да ли ће се **НСПРВ** придружити већ најављеном (али нигде усвојеном) штрајку упозорења.

Прво, захтеви не могу бити два пута по 4% и 5000 динара за Новогодишњу награду већ **СПРОВОЂЕЊЕ СПОРАЗУМА** који смо потписали претходне године! Повећање које се сада тражило је будалаштина! На тај начин ми би се 2017. вратили на зараде из 2012. године. Ко да штрајкује и да се бори за 2000 динара? Захтев мора бити однос зарада (не коефицијената!) 1:3. Професор мора имати три пута већу плату од минималца. Да ли ће власт то урадити кроз платне разреде и у политичким јавним предузећима наћи тај новац или ће га наћи већим издвајањем за образовање то је њихов а не наш проблем. После штрајка упозорења, са таквим основним захтевом, морамо почети са организовањем протеста грађанског незадовољства у **СВИМ** градовима по Србији. Сваке недеље у 5 градова протести се морају одржати. Нека регионални и општински одбори синдиката почну да раде, 12% мора да се заради! На те протесте позивати све незадовољне, покрадене и преварене грађане. Ако може у Мађарској зашто не може и у Србији! Ти протести треба да се одржавају у касним поподневним сатима када се настава заврши. Не смемо им дати прилику за познату мантру како све радимо преко леђа ученика. На тај начин добићемо и оне који се тешко прикључују штрајковима. У предизборно време 500 људи на улици ће их више ужасавати од 500 школа у штрајку скраћењем часова. Медији то не могу игнорисати. У првих месец дана протести у 20 градова! Ако то не уроди плодом организовање великог протеста у Београду па донети даље одлуке. Дакле ствари су јасне. Или ћемо да радимо или ће се други играти без нас!

Зрењанин
12.2.2016.

Председник НСПРВ
Ранко Хрњаз